



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcov: 1. Ing. K. Š.** bytom B., **2. Mgr. S. Š.** bytom B., **3. JUDr. M. S. B.**, **4. Ing. M. P.** bytom B., **5. MUDr. A. P.** bytom B., **6. Ing. M. K.** bytom B., **7. B. K.** bytom B., všetci zastúpení *Advokátskou kanceláriou K. spol. s r.o.* so sídlom H., proti **žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Banskej Bystrici**, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti **Š. H.** bytom V., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. **KSUBB-2008-728/1692-1:OŠSS,My** zo dňa 14.7.2008, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. **6S/8/2009 - 70** zo dňa 15.4.2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. **6S/8/2009 - 70** zo dňa 15.4.2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach, ktorému bola predmetná vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie z dôvodu vylúčenia sudcov miestne príslušného Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Ndzk 4/2008-36 zo dňa 4.12.2008, napadnutým rozsudkom č. k. **6S/8/2009 - 70** zo dňa 15.4.2010 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. **KSUBB-2008-728/1692-1:OŠSS,My** zo dňa 14.7.2008, zamietajúce odvolanie žalobcov 1. a 2., Združenia „V.“ – žalobca 1., Ing. J. K., Ing. Ľ. K., O. K., R.O., Ing. J. K., CSc., a potvrdzujúce rozhodnutie Mesta Banská

Bystrica č. RV-30409/07/PM zo dňa 8.4.2008 o umiestnení stavby „I. S. pre I. – B. – III. Etapa Banská Bystrica – R.“ pre navrhovateľa Š. H..

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dospel k záveru o správnom postupe stavebného úradu podľa § 37 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), pričom podkladom pre vydanie jeho rozhodnutia bola Urbanistická štúdia „R. – západ“, ktorá bola uznesením č. 80/2007 – Msz zo dňa 26.6.2007 vzatá na vedomie, a bolo preukázané, že umiestnenie stavby je v súlade s touto urbanistickou štúdiou, ktorá bola aj podľa neho dostatočným podkladom pre vydanie rozhodnutia. Námietky žalobcov ohľadne nezohľadnenia už vybudovanej kanalizácie Združením „V.“ o mierke vypracovania koordinačného výkresu a jeho vypracovania neoprávnenou osobou, o umiestnení I. S. bez ohľadu na ochranné pásma a o nemožnosti upustenia od miestneho zisťovania, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné, dôvodiac tým, že žalobcovia nepredložili v správnom konaní žiadne stavebné povolenie ohľadne budovania kanalizácie v rokoch 1999-2001 Združením „V.“, preto sa podľa jeho názoru správne orgány nemohli k týmto stavebným povoleniam vyjadrovať resp. brať ich v úvahu. Koordinačný výkres považoval aj krajský súd za dostatočný, pretože I. S. pre individuálnu bytovú výstavbu sú stavbou líniovou, a takýto situačný výkres je pre vydanie rozhodnutia postačujúci; Ing. A. B. je odborne spôsobilou osobou na vypracovanie projektovej dokumentácie a v súvislosti s povinnosťou predložiť situačný výkres v dvoch vyhotoveniach nebolo možné ho pre počet účastníkov zaslať každému jednotlivo. Čo sa týka nerešpektovania ochranných pásiem, krajský súd uviedol, že všetci správcovia a vlastníci I. S. zaslali svoje stanoviská, v ktorých bolo ich povinnosťou posúdiť umiestnenie týchto S. aj s ohľadom na ochranné pásma, pričom z grafických príloh o umiestnení stavby vyplýva, že bude výlučne na pozemku vo vlastníctve navrhovateľa. Záverom krajský súd konštatoval, že stavebný úrad mohol rozhodnúť bez miestneho zisťovania (ústneho pojednávania), nakoľko pre dané územie je spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, už spomínaná urbanistická štúdia. Uzavrel, že rozhodnutie a postup žalovaného bol v súlade so stavebným zákonom a správnym poriadkom, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobcovia neboli úspešní a žalovaný nemá zo zákona právo na ich náhradu a účastníkovi Ing. Š. H. žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote žalobcovia odvolanie navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie pre jeho nezákonnosť spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení veci, v nedostatočnom zistení skutkového stavu a v inej vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, a súčasne, aby priznal žalobcom náhradu trov konania. Trvajúc na svojej argumentácii uvedenej v žalobe uviedli, že s ohľadom na to, že krajský súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú, považovali napadnutý rozsudok za nesprávny, (najmä z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, z dôvodu väd konania uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., z dôvodu inej vady, ktorá mohla mať

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu neúplného zistenia skutkového stavu veci).

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol žalobou napadnuté rozhodnutie ponechať v platnosti a odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť stotožňujúc sa s ním vrátane jeho odôvodnenia. Poukázal na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie je právoplatné a je podkladom pre vydanie stavebného povolenia a stavebník Š. H. požiadal na stavbu I. S. o vydanie príslušných stavebných povolení a to:

- na stavbu zahusťovacej transformácie, VN 22 KV prípojka na NN rozvody vydané všeobecným stavebným úradom Mesta Banská Bystrica č. RV-53216/2008/PM zo dňa 3.3.2009, právoplatné 7.4.2009,
- na stavbu dažďovej a splaškovej kanalizácie a vodovodu vydané špeciálnym stavebným úradom Obvodným úradom životného prostredia v Banskej Bystrici č. 2008/02635/HP zo dňa 14.10.2008, právoplatné 15.10.2008.

Zdôraznil, že uvedené stavebné povolenia sú právoplatné a vykonateľné a stavby I. S. sú v tomto čase v realizácii a pred dokončením. Zastával názor, že prípadné zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia by nemalo už na samotnú vec žiadny vplyv, pretože stavby sú povolené a v realizácii. Žalovaný by v prípadnom novom odvolacom konaní musel konanie zastaviť, pretože realizovaním stavby už odpadol dôvod územného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami, uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách na vec sa vťahujúcich právnych noriem a ich rozhodnutia možno považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom,

z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Konkrétne tvrdenie žalobcov o ukrátení na ich subjektívnych právach treba v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. považovať za osobitnú náležitosť žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Žalobcovia v žalobe neuviedli žiadne subjektívne práva, ktoré napadnutým rozhodnutím boli dotknuté resp. mohli byť dotknuté, okrem tvrdenia, že rozhodnutie o umiestnení stavby je v rozpore s ustanoveniami stavebného zákona, správneho poriadku a vyhlášky č. 453/2000 Z. z..

Je potrebné zdôrazniť, že pre posúdenie dôvodnosti žaloby a správnosti postupu správnych orgánov je dôležité najmä to, akým spôsobom a či vôbec predmetné rozhodnutie zasiahlo do práv žalobcov a ako boli na svojich právach ukrátení. Právne normy nepôsobia vo vákuu, ale v reálnej spoločnosti, kde práva jednotlivca môžu byť obmedzené právami iného subjektu. Preto pri ich vzájomnom prelínaní je potrebné postupovať dôsledne pri vyhodnocovaní zásahov do práv rôznych subjektov a riadiť sa zásadou proporcionality.

Ochrana vlastníckeho práva je zaručená tak Ústavou Slovenskej republiky čl. 20, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z oboch dokumentov vyplýva, že obmedzenie vlastníckeho práva je možné len v nevyhnutnej miere a na základe zákona, pričom

výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Odvolačný súd sa preto zaoberal i otázkou, či územné konanie - konanie o umiestnení stavby - je spôsobilé ukrátiť žalobcov na ich ekologických, hygienických, občianskych právach a znížiť štandard ich bývania. Rozhodujúcim kritériom pre toto posúdenie je podľa názoru odvolacieho súdu charakter rozhodnutia o umiestnení stavby.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia.

Z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia – osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní, resp. na základe ohlásenia stavebnému úradu v určitých zákonom ustanovených prípadoch), t. j. k porušeniu práva na ekologické, hygienické a občianske práva a k zníženiu štandardu bývania žalobcov týmto rozhodnutím nemôže reálne dôjsť.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd v postupe a rozhodnutí žalovaného nezistil také vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, ktoré by odôvodňovalo konštatovanie, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného je nezákonné. Zistenia správnych orgánov oboch stupňov považoval odvolací súd za dostatočné a súladné s obsahom spisov.

S ohľadom na to, odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP potvrdil, stotožniac sa s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a aj § 142 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobcovia v odvolacom konaní úspech nemali, žalovanému ich náhrada neprináleží, a účastník náhradu trov konania neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 28. septembra 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth